

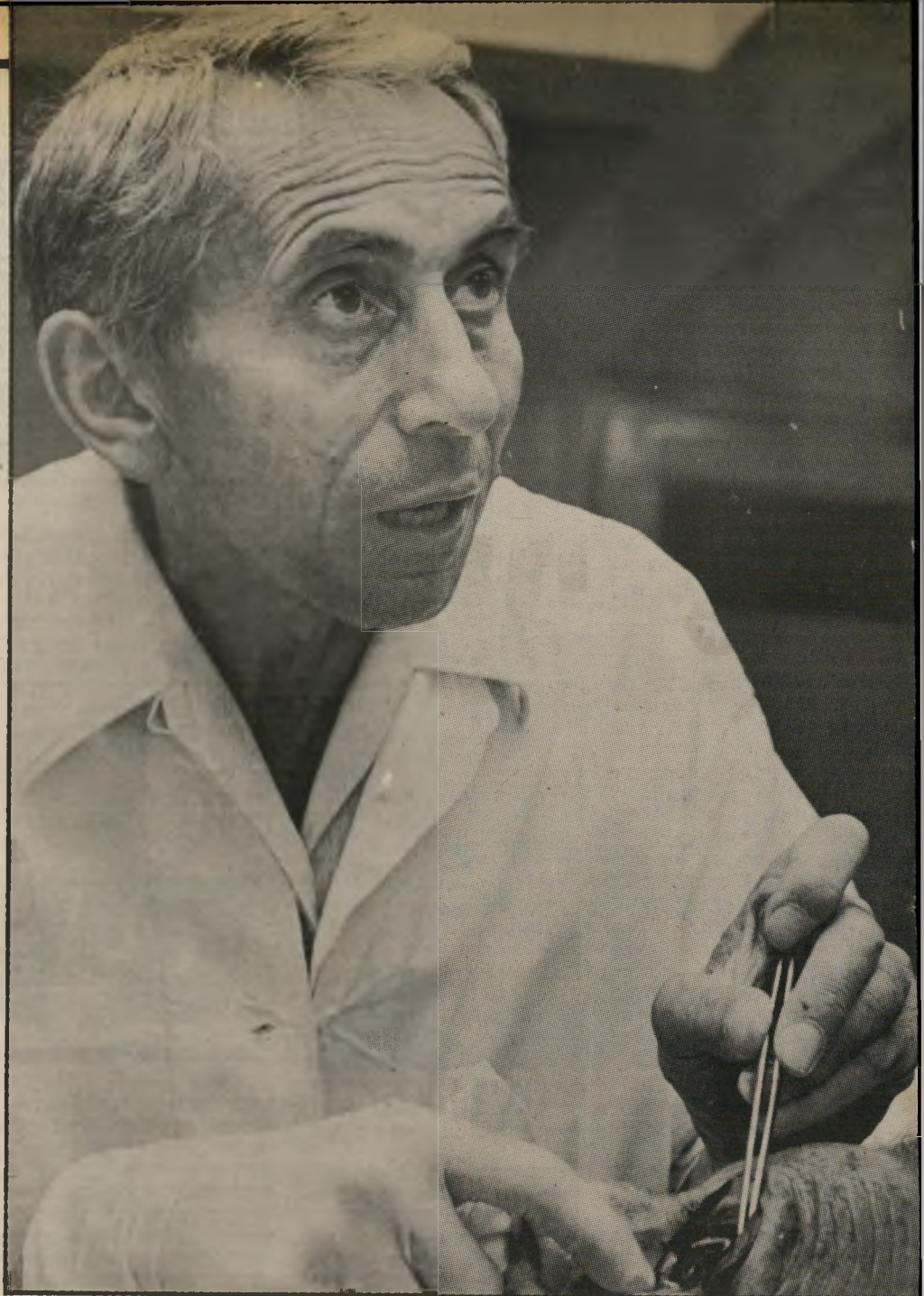
זמן מה כמוכירתו של הד"ר בלוק, ואף עזרה לו בחיבור רוחות על נתיחות. אחר-כך עברה לתפקיד אחר במכון. כאשר חזר רוגב ארצה מלימודיו באנגליה, הוא התגייס לצה"ל, ועבר תקופה מסוימת כאיש צבא במכון הפאטולוגי. כך נפגשו שוב דרכיהם של הד"ר רוגב וגבריאלה. אחרי שהתגרש כל אחד מהם מנשואו, הם נישאו זה לזה.

גם כאשר עבר הד"ר רוגב במכון של צה"ל, לא נהג להרבות בנתיחות בעצמו. יש אומרים כי נכותו הקלה — חסרות לו כמה אצבעות בידו — מקשה על עבודה זו, ויש האומרים כי הוא פשוט אינו אוהב את החלק „המלוכלך“ של המיקצוץ. כאשר נזקק למנתחים, היה מגייס למילואים את הד"ר לוי והד"ר היס מהמכון הפאטולוגי באוניברסיטה, והם היו מבצעים את הנתיחות.

אחרי שהד"ר בלוק עזב את המכון,

את המיטרה התמיהה במיוחד העובדה שהד"ר רוגב לא עשה בעצמו אף אחת מהנתיחות שנזכרו במאמרו. רובן נעשו על-ידי קודמו במכון, הד"ר בלוק. רוגב נטל את החומר הסודי של המכון, עיבד אותו כראות-עיניו, ועל סמך זה הוציא את מחקרו.

אם האספקט הסנסציוני שקיבל הרוח החריד את המיטרה, הרי שהוסר-ביסוסו המדעי הפחיד אותה. המיטרה הנרעשת מסרה את הרוח למומחים משלה לכריקה, והתברר כי הד"ר רוגב השתמש בעובדות בלתי-מבוססות לצורך מחקרו. הוא כתב, למשל, כי במיקרה מסויים נחתכה אוזנה של אחת הקורבנות, בעוד שדוח הנתיחה המקורי קבע במפורש כי האוזן נאכלה על-ידי מכרסמים, ולא נחתכה כלל. במיקרה אחר כתב על מריחות דם טיקסיות שנעשו בגופה, בעוד שדוח המקורי קבע כי היה זה דם שנוזל מפצעים שנגרמו למנוחה לפני

ד"ר בלוק בעת ניתוח ראש של גופה משוגע לנתיחות

ד"ר לוי קבע שהמורה מעפולה נורה מאחור — והרוצחים הודו אחר-כך שהם ירו בו מלפנים

הוחלט להוסיף תקן של סגן מנהל-המכון. הד"ר אסתר דניאלס פיליפס, אחת הרופאות העובדות במכון, ניגשה למיכרז וכתבה בו, אולם במכון מספרים כי לא הוענקה לה אפילו סמכות אחת נוספת מאז מינויה.

אנשי המכון מתלוננים כי מוטל עליהם עול כבד של נתיחות שהם כמעט ואינם יכולים לעמוד בו. הם גם חוששים כי אשתו של רוגב מנהלת בעצם את המכון ומשגיחה על העובדים.

האווירה במכון עכורה מאוד. יש הרגשה שהרמה המיקצועית ירדה, ובפרקליטות חוששים כי הדבר יתבטא בקרוב בחוות-הדעת המוגשות לבתי-המשפט.

הרמז הראשון למה שעלול לקרות היה במישפטם של רוצחי זוגיהם ליד עפולה. הד"ר לוי הגיש את דוח הנתיחה שלאחר-המות. הדוח נעשה לפני שנעצרו הרוצחים, והד"ר לוי קבע כי המורה נורה מאחור. אולם אחרי שנתפסו הרוצחים הם העידו כי ירו במורה מלפנים והד"ר לוי נאלץ להסיק לבית-המשפט מדוע קרתה התי

מותה, והדם זרם באופן חופשי ללא כל מריחות טיקסיות.

מומחיה-המיטרה הגישו לממונים עליהם דוח נגדי, שבו פירטו את כל השגיאות ואי-הדיוקים שבדוח של הד"ר רוגב, ואף צירפו המלצה להעמיד אותו לדין בעבירה שנעברה על ידי עובר-ציבור.

מינוי של רוגב הוא מינוי זמני בלבד, עד שיסתיים המיכרז שפירסם משרד-הבריאות לתפקיד. אולם שמרנות אומרות כי הד"ר רוגב בטוח שהוא יהיה הנבחר. חוץ ממנו הגיש את מועמדותו לתפקיד זה גם הד"ר לוי, העובד בכפוף לו במכון.

המיבחן הגדול הראשון

במסדות ציבוריים אחרים כי מדינה נהוג שלא לאפשר לבעל ולאשה לעבוד ביחד באותו מקום עבודה, מכיוון שהדבר עלול לגרום לאינטימיות ולחיכוכים בעבודה. אבל גבריאלה רוגב, אשתו של ראש-המכון,

לכתיבת הרצאות ומאמרים מיקצועיים, יתן הרצאות לחוקרי-המיטרה והד"ר רכה לרופאים ואנשי ש"כ, כפי שעשה הד"ר בלוק בשעתו. אולם מאז שהתמנה הד"ר רוגב לתפקידו, הוא הירצה רק בכינוס אחד על אונס שנערך ביש

היחיד שנראה אפשרי היה הד"ר יהודה היס, צעיר נמרץ ומוכשר, אולם רווקא גילו הצעיר וחוסר-ניסיונו הם שהיו בני עוכריו.

על כן הוחלט למנות את הד"ר רוגב, שהגיע מצה"ל והיה מוכר היטב למנ

הד"ר בלוק היה נוהג לנתח בעצמו, לכתוב בעצמו את הדוחות, ולהעיד בבית-המשפט. למרות שעלה לישראל מברית-המועצות רק לפני 14 שנים, מרבר הד"ר בלוק עברית שרשפת ורהוטה. הוא התגלה על דוכן-העדים בבית-המשפט כאיש-מדע מיקצועי ואמין. הוא ידע להסביר את פרטי הנתיחה וגם את הרקע העיני של הנתיחה. במשך השנים, שבהן הופיע פעמים אין-ספור בבית-המשפט, לא היתה אפילו פעם אחת שבית-המשפט הטיל ספק בעדותו המיקצועית של ראש-המכון. במכון הפאטולוגי עבדו אומנם עוד רופאים, שערכו גם הם נתיחות, אולם איש מהם לא התברך באישיותו המרשימה של בלוק, ולא כבושר ההבעה והשיכנוע שלו.

כאשר עזב בלוק את המכון, ומישר-הבריאות, הממונה על המכון, חיפש לו מחליף. התבררה העובדה המרהימה, כי במדינת-ישראל יש מחסור חריף בצוות המצריך לימודים ארוכים וכישרון גם כשטח הרפואי וגם כשטח המישפטי. אינו מושך צעירים ישראליים. המומחים היחידים, המומחים הפעם לפעם לבית-המשפט כדי להעיד נגד המכון הפאטולוגי, הם קשרי שים שעברו כבר את גיל ה-70. למשל: הפרופסור הנרי קרפלוס, שגילו מתקרב ל-80, ושהיה בזמנו ראש המכון הפאטולוגי, והנחשב כאבי-המכון. הוא פרש לגמלאות כבר ב-1974, וברור שלא היה מקום להחזירו לנהל את המכון 12 שנה אחר-כך. הד"ר גלי מחיפה, שגם הוא עבר כבר את גיל ה-70, יצא לאחרונה לגמלאות. המועמד

ד"ר רוגב קבע שגול אולת נזיר בן 50 מסנטה-קתרינה יכולה להיות של החייל דויד מנוס

ראל. הד"ר בלוק, לעומת זאת, היה אורח רגיל בכינוסים בארץ ובחו"ל ויצא לו שם של מומחה עולמי במיקצוץ.

רווקא הרוח היחיד שכתב הד"ר רוגב העלה את לחץ-הדם כפרקליטות ובמיטרה. על-פי בקשתו של עורא גולדברג, פטרונו של עמוס ברנס, כתב הד"ר רוגב דוח רפואי מישפטי, שבו ניתח את רציחות כביש-החוף. הוא קבע ברוח זה כי אדם אחד ביצע את כולל הדוח הזה מתייחס לפרשיות שחלקן סוביידיציה, כמו פרשת רצח אורלי רובי, שברציחתה נאשם שלמה חליוה, לפרשת רצח רחל הלר, שברציחתה הורשע עמוס ברנס, ולפרשת רצח החיילת ורד וינר, שברציחתה הורשע הברווז עטווה אלטורי (העולם הזה 5.3.86).

כ"ל משרד-הבריאות, הד"ר דן מיכאלי, משרותם המשותף בצנבא.

דוח מרעיש

המיטרה והפרקליטות מייחסים חשיבות גדולה למכון הפאטולוגי. הם יודעים כי הדוחות שלו יכולים להרשיע אנשים ברצח ובאונס או לזכותם. כל מיקרה של מוות, הנגרם כאלימות או בצורה בלתי-טיבעית, מגיע לבדיקת המכון.

בעיות ביטחוניות, פליליות ואנוכיות מעורבות לעיתים קרובות במיקצוץ רים הנבדקים במכון. כאשר התברר כי ראש-המכון החדש אינו להוט לנתח בעצמו, ומעביר כמעט כל נתיחה לעוזריו, חשבו כי הוא לפחות יתמסר

בניין המכון הפאטולוגי באוניברסיטה חסרים צעירים

קלה ברוח שלו. אילו זה היה מישפט אחר, יתכן שזה היה מקעקע את בניין התביעה.

המיבחן הגדול הראשון יהיה כנראה בעת המישפט של חווה יערי ואביבה גרנות. יופיעו בו לפחות חמישה פאטולוגים — שלושה מטעם התביעה, החולים ליהושמר, ואחר-כך נסעו להשתלמות באנגליה. גבריאלה עברה

כבר עברה במכון שנים רבות לפני בעלה.

גבריאלה רוגב, מזכירה רפואית בהשכלתה, עובדת במכון עוד משנות ה-70 המוקדמות. באותה תקופה עבד גם הד"ר רוגב שנה אחת במכון. הוא עזב בשנת 1974. הוא עבר לבית-החולים ליהושמר, ואחר-כך נסע להשתלמות באנגליה. גבריאלה עברה